

Barbara Zawadzka

Dnia 16 października 2013 roku zmarła dr Barbara Zawadzka, długoletni pracownik naukowy Instytutu Sadownictwa i Kwiaciarstwa w Skierniewicach, członek Warszawskiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Fitopatologicznego. Barbara Zawadzka urodziła się 29 września 1929 roku w Ludwinowie w powiecie Sokołów Podlaski. W 1953 r. ukończyła studia na Wydziale Ogrodniczym SGGW, uzyskując tytuł magistra inżyniera ogrodnictwa. Przez pierwsze lata swojej działalności zawodowej pracowała na macierzystej Uczelni, a od 1959 roku do chwili przejścia na emeryturę w 2000 roku, była zatrudniona w Zakładzie Ochrony Roślin Sadowniczych Instytutu Sadownictwa i Kwiaciarstwa. W 1961 r. obroniła pracę doktorską „Badania nad *Erisoma lanigerum* Hausm. i jej pasożytem *Aphelinus mali* (Hald) w Polsce” i uchwałą Rady Wydziału Ogrodniczego SGGW otrzymała stopień naukowy doktora nauk rolno-leśnych. W latach 1961-62 przebywała na stażu naukowym na Uniwersytecie Missouri w USA prowadząc badania i pogłębiając swoją wiedzę z zakresu chorób wirusowych roślin sadowniczych. Po powrocie czynnie uczestniczyła w zorganizowaniu Pracowni Wirusologii. Kilkakrotnie odbywała zagraniczne staże naukowe m.in. w USA i Wielkiej Brytanii.

Dr B. Zawadzka wniosła ogromny wkład w rozwój sadownictwa i wirusologii sadowniczej oraz wdrażanie osiągnięć nauki do praktyki szkółkarskiej i sadowniczej. Wiele lat swojej pracy poświęciła zagadnieniu zdrowotności polskich sadów i badaniom, których celem było określenie wpływu wirusów na wzrost i plonowanie drzew owocowych. Wspólnie z zespołem Zakładu Hodowli i Szkółkarstwa ISiK, Ministerstwem Rolnictwa oraz Zrzeszeniem „Polnas”, była inicjatorką założenia w 1967 roku sadów zraźnikowych w Polsce. Przez lata brała aktywny udział w tworzeniu, doskonaleniu i realizacji systemu produkcji zdrowego materiału szkółkarskiego oraz jego certyfikacji. O jakości tej pracy świadczy fakt, że w 2004 r., kiedy Polska wstępowała do Unii Europejskiej, nasze standardy w tej dziedzinie były wyższe, niż w większości krajów unijnych. Dr B. Zawadzka była oddana pracy badawczej, którą wykonywała z wielkim poświęceniem. Ze szczególną pasją i zainteresowaniem prowadziła prace nad szarką i sprawcą tej choroby - wirusem ospowatości śliwy. Była wybitnym specjalistą w tej dziedzinie, znanym i bardzo cenionym w środowisku naukowym w kraju i za granicą. W 1990 roku, na podstawie uchwały Rady Naukowej Instytutu i decyzją Ministra Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej, w uznaniu zasług oraz dorobku naukowego i organizacyjnego, dr Barbara Zawadzka została powołana na stanowisko docenta kontraktowego, rozpoczynając tym samym działalność samodzielnego pracownika naukowo-badawczego. Była autorką 62 publikacji naukowych, których wyniki prezentowała na wielu sympozjach i konferencjach krajowych i międzynarodowych. Dr Zawadzka była również niestrudzoną popularyzatorką wiedzy o chorobach wirusowych roślin sadowniczych, autorką licznych artykułów i ulotek publikowanych w prasie ogrodniczej oraz współautorką podręczników i monografii z zakresu ochrony roślin. Była też cenionym wykładownicą na kursach i szkoleniach organizowanych dla sadowników, szkółkarzy, instruktorów, nauczycieli szkół ogrodniczych, studentów uczelni rolniczych oraz pracowników PIORiN i ODR. W latach 1986-2000, dr Zawadzka była kierownikiem Pracowni Wirusologii. Wykształciła wielu młodych naukowców, których wprowadzała w pasjonujący świat wirusologii roślinnej. Wspomagała innych w rozwoju i umiała się cieszyć wspólnymi sukcesami. W 1975 r., za swoje osiągnięcia dla nauki polskiej została odznaczona Złotym Krzyżem Zasługi.

Żegnamy dr Barbarę Zawadzką, Człowieka wielkiego serca, uczciwego, życzliwego ludziom, lubianego i szanowanego przez wszystkich, którzy mieli zaszczyt Ją znać i z Nią pracować.

Opracowali: dr hab. Mirosława Cieślińska
dr Tadeusz Malinowski